Temps Ordinari -Trentè diumenge

Per AgustiG el dl., 19/10/2020 - 00:00

Ex 22,20-26
1Te 1,5c-10
Mt 22,34-40

Havent llegit i escoltat les lectures de la Sgda. Escriptura d'aquest diumenge, que tots hem de comprendre per millorar la nostra vida cristiana, primer hauríem de proposar-nos aquesta pregunta:

Llegim realment la Paraula de Déu, i la acollim com a tal, com una crida als nostres cors, una crida a viure la vida de Jesús amb plenitud?

Si som sincers, i reflexionem sobre el que veiem i sentim al voltant nostre, poques coses ens conviden a l'optimisme. Però estem convidats a buscar la veritat i a mirar-nos amb sinceritat.

La primera lectura, presa del llibre de l'Èxode, és tan clara i tan actual que no es comprèn com els que es diuen cristians actualment tingui tanta dificultat per acollir els immigrants. Se'ls tanquen les fronteres, se'ls acull malament, encara que molts arrisquen la seva vida per poder arribar als nostres països del món occidental. “Qui acull un d'aquests germans més petits, a mi m'acull" ens diu el Senyor.

"Que altres els acullin", diu la gent, o pitjor, "cal tornar-los als seus països", afirmen alguns polítics o militars. Fabriquem armes per vendre-les, i no tenim diners per als que vénen fugint dels països en guerra. És una vergonya.

Rellegim el llibre de l'Èxode,"...els orfes, les vídues..., si alcen a mi el seu clam, jo els escoltaré perquè jo sóc compassiu", diu el Senyor. Hem vist emigrants, recollits en una illa de Grècia, protestar perquè viuen tan malament que es troben sense aigua per a beure, etc.

Però nosaltres tanquem els ulls i les nostres oïdes, perquè diem que ja tenim molta gent en dificultat, aquí a prop.

El text de l'Evangeli de Mateu ens ho ha dit també amb tota claredat: "Estima el teu proïsme com a tu mateix". Hauríem llegir el text de la carta-document el Papa Francesc, el més recent, Fratelli tutti ", sobretot quan explica bé la paràbola del Bon Samarità .. Deixem-nos tocar el cor pel que ell ens recorda. Sant Pau ens ho ha recordat:"Hem acollit la Paraula enmig de moltes adversitats, plens del goig de l'Esperit Sant". Sí, és un do de Déu, deixar-nos tocar en profunditat per aquest do de l'Esperit, que ens convida a la conversió i, per això, a l'alegria

Enmig d'aquests temps difícils que ens toca viure, amb la pandèmia al voltant i la pobresa ben propera, Déu no ens abandona, és el Pare de tots els que pateixen. Confiem en Ell en aquesta Eucaristia.

ETIQUETES
ACOLLIDA IMMIGRANTS ALEGRIA